

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Alii s[er]mones p[ro] eade[m] d[omi]nica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. XI. post Trinitatis

Qui etiā voluit subdī hominib; ptz etiaz
Lu. ij. Qui discipuloz pedes lauit. Joan.
xij. Qui humiles piscatores sibi sociabit
Mat. iij. Qui in passione hūilitauit se vsq;
ad mortē crucis factus obediens. vt hē
Phil. ij. vbi glosa. Ecce habes hūilitatis
exēplū supbie medicamentū. Quid g̃intu
mētis o hō: pelis morticina qd̃ infiaris.
Et Berni. Intolerabilis impudētie res ē:
vt vbi se humiliuit maiestas inflet vermi
culus vilis et intrinsecat.

Tertius ar. Aud. rē. Cauete g̃ ne per
supbiā p̃ hūilitatiōis defectū tot etā
bona amittat. Dicit regla iur. Dānū
qd̃ quis sua culpa sentit sibi nō alteri debz
imputare. ff. de reg. iu. l. qd̃ q̃s. Vñ dā
mnū subtractōis diuine gr̃e nō d̃z q̃s ipu
tare diuine seueritati sed iue negligētie. vt
hē. x. q. iij. Audi. Videte ne sil' siles cui
dā indi genti gr̃a regis. volenti qdem pa
latiū intrare sed nolenti de eq̃ descendere
ppter qd̃ d̃reel ab ingressu. Expone et ap
plica: notādo illud Mat. xvij. Amen di
co vobis: nisi conuersi fue. et effi. sic par. nō
intrabitis in reg. celoꝝ.

Alij smones p eadē dñica.

Gratia dei sū

Sid qd̃ sum. j. Loy. xv. Sufficit
tibi gr̃a mea. ij. Loy. xij. Propt̃
tria sufficere d̃z nobis gr̃a.

Prō rōne diuine inhabitatiōis

Secō rōne diuine filiationis

Tertio rōne eterne saluatiōis.

Hec cū tria fact; gratia dei. De primo
Aug. Quib; meritis nisi p̃ gr̃az dei merui
mus fieri rēplū dei. De secō Gal. iij. Gr̃a
filij dei est. De tertio Ro. vj. Gr̃a dei vi
ta eterna. Gr̃a rē.

Primo ar. An absq; gr̃a spūsc̃i possit
aliquis a culpa resurgere. Q. sic. In
pcto mortali exis p̃t velle iusticiā. s; nihil
aliō ē eē iustū q̃ velle iusticiā: q; iusticiā ē
reccitudo volūtāt. Cōtra Ro. iij. Iusti
ficati grat; p̃ gr̃az ip̃. Rūder Rich. i. ij.
di. xvij. Q. n̄ Lur' rō ē resurgere a pctō
est ad ea restitū q̃ homo amiserat p̃ pctm
Per pctm at mortale tria amittit. s; q̃ndaz

spūale diuini luminis s̃ilitudinē Propt̃ cuius
amissionē aia pe. carit; d̃: tenebra. Vnde
Aug. iij. d̃ tri. Tenebre s̃t stulte mētē ho
minū p̃ua cupiditate atq; infidelitate ceca
re. Itē amittit̃ habitātē ad gr̃az Vñ au
gu. i ench. Aioꝝ q̃cūq; s̃t vicia naturaliz
s̃t puatiōes bonoz. s; p̃t̃ diminutiōne ha
bilitat; natural' ad bonū. Itē amittit̃ ido
neitate ad vitā eternā icurrēdo obligatio
nē ad penā p̃petuā. Ad nullū autē p̃dictoz
restitū p̃t nisi p̃ gr̃am. q; gr̃a ē qdā spūal'
s̃ilitudo diuini luminis. Per eā ē trahit̃ ad
deū volūtās hois sine q̃ tractu n̄ restituit̃
habilitas ad bonū. Per ip̃az etiā tollit̃ dī
offēsar ex p̃nti obligatio ad penā eternā et
reddit̃ hō dign' etna vita Hec Rich. Ad
illō autē qd̃ obijcit dīcēdū fin. Bo. q̃ p̃t
velle exlitter et semiplene quēadmodū dī.
Vult et nō vult piger s; nō plene et sufficiē
ter: sic d̃t ap̃ls Phil. ij. De op̃af i nobis et
veloz p̃ficere. Hec Bo. Pro fun. No
tādū q̃ p̃hi dīxerūt q̃ iust' p̃ solā actuum
exercitationē effici p̃t iust'. et h̄ plane dīc̃t
Arist. ij. Eth. Est tñ ibi aliqñ difficultas
maxiā p̃t̃lō gā p̃tinuationē i opib; mal' rō
ne cur' reddat̃ vult' pcti q̃i isanabile. Ad
qd̃ aptari p̃t illō ouidij. in lib. d̃ remedio
amor. Vldi ego qd̃ fuerat p̃mū sanabile
vult' dilātū lōge dāna tulisse more. Que
rit̃ g̃ an possit pctōr iustificari absq; gr̃ave
vident̃ dicere p̃hi. Dic rñ. vt s. Et q̃ d̃lu
de q̃mifera ē pctōr p̃ditio et q̃ damnoza.
Heu miseri pctōres n̄ aduertūt auari: for
nicatores rē. ps. Hecicēst neq; itel. in teneb;
bris am. Nolite. Et n̄ i teneb; n̄ p̃cipit
ea q̃ in teneb; sūt iō p̃t iterdū eē inf' spen
tes et p̃mes venenosos aut i fetidīs imū
dicij; v' etiā iuxta p̃cipitiū aut i alijs picu
lis mlt' et nihil hoz cogicere s; qñ subito
lux appareret vidēs se fuisse i tant; picul' pa
uet rē. Spūal' pctōr a q̃ exclusa ē lux gr̃e
videre nō potest q̃liter serpentes infernal'
les iuxta cum morant̃ rē. sed dño infundē
te lumen gratie tunc cognoscit rē. Figu
ra Actuum. xij. petro vincō catenis. lumē
refulst̃ in habitaculo carceris et ceciderūt
catene de manib; eius rē. Vide ibi. Spl'
ritualiter peccatoz ligatur catenis in teneb;
bris et expectat vt trāscat p̃ntis vite pasca
et sic miser p̃ducatur populo infernali rē

sed benignitas diuina lucē grē infundit cor
di q̄ qua p̄terit z p̄fiter: z sic cadūt carere
zē. Et tūc cogitās p̄cedētia picula dixit:
Nūc scio vere q̄ misit dñs angelū suū zē.
Aug. in solil. Cōuersus sum inq̄ z vidi
tenebras in q̄bus fuerā: z abyssum in q̄ ia/
tuērā: z dixi. Ne ve tenebris meis in q̄b̄
iacui: ve cecitati in q̄ lumē celi videre non
poterā: ve p̄terite ignorātie in q̄ nō cogno
scebā te domine.

Secūd^o arti. Cōsideratio illi^o aplice
positiōis. Bīa dī sum id qd sum: ad
duo nos inuitat: vīz ad nrī humilitatiōē
virtuosam: q̄ vīz ex nobis nihil sum^o. et
ad dei recognitiōē affectuosam. In hoc
sermōe dicendū d̄ p̄mo: ad qd applica tes
z tū euāgelij iuxta diuisionē supius positā:
et deductā in trib^o p̄mis sermōib^o huius
dñice: sed abbrevia vt videbis. Et accipe
p̄ tertio articulo illō qd ponit in tertio su
p̄dicto sermōe.

Alius sermo p̄ dñica. xj. post trinitatē.

Ratia dei sū

zē. Bīa dei saluati est. Eph. ij.
Hui^o p̄tatis p̄ideratō nos
ducere debet ad tria.

Primo ad diuinā dilectionē

Secdo ad ḡfarumactionē.

Tertio ad obediētiāle subiectiōē.

De p̄mo. Jo. iij. Diligam^o deū: qm̄ ipse
p̄o: dile. nos. De scdo Col. j. Bīas agen
tes deo z p̄i q̄ dignos nos fecit in partēz
fortis sc̄toz in lūme. De tertio. Hierē. xlij
Obediam^o vt bñ sit nobis. Bīa zē.

Pro p̄mo arti. Querit An absq̄ dei
ḡfa libez arbi. vincere possit aduer/
sariū. Glide in p̄mo aduētuāli or. ij. in f.
marutio. P̄o fund. aut sic dicas: Tūc
hostis vīctū cū iā seuirendō audet aut nō
p̄o. Daid. in tristib^o. Pugna suū finē euz
iacet hosti hz. Et certe ad hoc magie eni/
ti debem^o ne a diabolo z vicijs vicamur.
Sen. ad Lu. Vtira sine mō: sine fine p̄se
grē. Nā in illis q̄z neq̄z finis ē neq̄z mod^o:
Propt̄e vicia q̄ cor tuū laniāt: q̄ si alit ex/
trahi neqrēt: cor ip̄z cū ill' euellēd erat Sz
qd est An sic p̄leq̄ndo vicia vicere possi^o
zē. Dic m̄. yr s. Ex q̄ p̄clude q̄ arma p̄ci/
pua ad vicendū diabolu sūt arma hūil/
tatis z deuotōis: nihil vīz se p̄sumēdo
z diuinū auxiliū hūilr ip̄lorādo. Jhd. de
sū. do. Hoc est ei^o remediū q̄ vicioz dele
ctatōe exultuar vt q̄tiēs q̄libz vicio pūgīf:
tenēs orōez fundat: q̄ frequēs orō ipu gna
tione vicioz extinguit. Audite o mīsi si a
tētatōe vincimī hoc vob est iputād ū qm̄:
ad orōz vt op̄z nō recurrīt. Quari: lu
būci z hmōi: Arredite qm̄ inexculabiles
estis. Nā si adueniēte tētatōe ad orōnis
subsidia p̄fugerēt: facile victoriā obtinere
possetis. Fig. ij. Paral. xx. art. xij. Josa
phā q̄ totū se p̄tulit ad rogādū deū oby
tinuit victoriā p̄tra mo abitas z ammoni
tas aduersarios filioz isrl. vīd ibidē. Et
pone ad pugnā spūale applicādoz notādo
illō C. iij. p̄. Nō dz hosti timere fortē q̄
habet p̄ncipē fortiorē zē.

Secūd^o arti. In p̄ce. zē. In hoc de di re
cognitiōe affectuosa. Ibi notādū q̄
a ḡfa dī hēm^o aut hīe possum^o triplex eē
s. nature: grē: z glie. Et in q̄libet hōz sūt
P̄m ē dignas excellētie (ta p̄iderāda
Scdm̄ est p̄tinuitas depēdētie.
Tertū est p̄petuitas manūtenētie
P̄mū est zē. Tū p̄pter imaginē creatōis
in eē nature. Tū p̄pter imaginē recreatōis i
esse grē. Tū p̄pter imaginē affilatiōis in eē
glie. De p̄mo Sen. j. Sa. ho. ad ima. z st.
no. De scdo j. Jo. ij. Nūc filij dī sum^o. s.
p̄ ḡfam: sed nōdū appu t qd erim^o. Scilicet
mus ei qm̄ cū nob appuerit: siles ei erim^o
z vide. eu sicuti ē. Scdm̄ ē zē. q̄ qdlibet
illoz est iā p̄tinua depēdētia a deo. Nā vt
d̄t Gre. Cūctā q̄ sūt stari in nihilū deade
rēt nisi in an^o oipotētēz ea p̄fuaret in esse.
Tertū est zē. q̄ qdlibz illoz esse p̄pet
tuat a deo q̄arū est ex p̄se sui. Esse ei na/
turale est p̄petuū. Nā ei ē immortal. Aug.
li. vij. de ci. dei. c. xlij. Nā immortal nūcu q̄
pat: qm̄ q̄ltercūq̄ etiā cū mībia nūq̄ de/
sinit viuere. Esse etiā grē p̄petuū ē ex pre
dei. Aug. li. de p̄nia. Semp̄ p̄sto est ḡfa si
nō fuerit repulsa De^o qd suū ē inspirat si
est q̄ recipiat. Esse et glie p̄petuū ē: vocaf
em̄ vita efnā Dat. xxv. Ibut iusti i vitā
efnā. Propt̄ p̄mū. s. p̄pter dignitatē excel/
lētē debem^o deū recognoscere ḡfas agē
do. Propter scdm̄. s. p̄pter p̄tinuitatē de/
pēdētie offensā cauēdo. Vultū ei ei^o of/
fensa cauēda ē a q̄ p̄tinue depēdem^o i esse